

ร่างนางสิริมา...ดอกไม้อริยะ

ในเย็นวันนั้นเอง นางสิริมาทนต่อทุกขเวทนาไม่ไหวก็เสียชีวิตรลง ข่าวกการตายของนางรู้ไปถึงพระราชฯ พระราชาก็ส่งพระราชสาส์นไปถวายพระบรมศาสดาว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ นางสิริมาน้องสาวของหมอชีวกโกมารภัจจ์เสียชีวิตรแล้ว”

พระบรมศาสดาทรงเห็นตลอดในข่ายพระญาณว่า ภิกษุรูปนั้นกำลังรำพึงถึงนางสิริมา เพราะติดในรูปที่สวยงามของนาง ซึ่งตอนนีเปลี่ยนแปลงไปแล้วเมื่อธาตุเป็นไม้อยู่ คือกายละเอียดของเธอไม้อยู่แล้ว ซากร่างก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไป จะเอาซากร่างอันเคยงามนี้มาเป็นบทเรียนเป็นอุปกรณ์ในการสอนพระ ให้ศพของนางสิริมาเป็นเหมือนดอกไม้พระ คือเห็นแล้วชื่นใจ ศพหรือซากอสุภะคือดอกไม้ของพระ พระเห็นแล้วชอบ ใจจะสบาย ไม่พึงชานเลย

พระพุทธรองค์จึงตรัสส่งข่าวไปยังพระราชฯว่า “อย่าเพ่งดูวนเผาศพของนางสิริมา ขอให้หมอบพิตรจงทอดร่างนางสิริมานั้นไว้ในป่าช้าผิติดบ ให้รักษาไว้ให้ดี อย่าให้สุนัขและนกมากามากินได้”

พระราชาทรงน้อมรับทำตามที่พระพุทธองค์รับสั่ง แล้วรับสั่งต่อให้พวกราชบุรุษทำตามพุทธประสงค์ เมื่อร่างของนางสิริมาถูกหามไปยังป่าช้าผีดิบผ่านไป ๔ วัน สรีระของนางก็พองอืดบวมขึ้นมา สังกลิ้นเหม็นฟุ้ง หนอนตัวโตๆ ไต่จากปากแผลจากทวารทั้ง ๔ ไม่ว่าจะเป็นทางหู ตา จมูก ปาก และทวารต่างๆ

ร่างของนางแตกไปทั่ว หนอนไต่ยั่วเย้าเต็มไปหมด พระราชาก็รับสั่งให้ตีกลองประกาศไปทั่วพระนครว่า เว้นแต่เด็กๆ ให้เฝ้าเรือนนอกนั้นให้ทุกคนมาดูนางสิริมา ถ้าไม่มาจะถูกปรับ ๘ กหาปณะ มหาชนจึงต้องมากันทั้งเมือง

จากนั้นก็ส่งข่าวไปยังสำนักพระบรมศาสดาว่า “ขอกราบอาราธนา พระภิกษุสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน เสด็จมาดูนางสิริมา”

พระบรมศาสดารับสั่งให้ประกาศไปในหมู่พระภิกษุว่า เราทั้งหลาย ทั้งหมดทุกรูปจะไปดูนางสิริมาพร้อมๆ กัน

ส่วนภิกษุรูปนั้น นับเป็นเวลา ๔ วันที่นอนชมอดอาหารอยู่โดยไม่ฟัง คำใครทั้งนั้น มีแต่ภาพจำของนางสิริมาที่ยังสวยสดงดงามแม้ในยามป่วย แต่ไม่รู้เลยว่านางตายไปแล้ว ยังคงเพ้อรำพันถึงและมีความคิดฟุ้งซ่าน บรุ้งแดงไปเรื่อยๆ จนข้าวที่ถูกทิ้งไว้ในบาตรบูดเน่า

ลำดับนั้นเพื่อนภิกษุรูปหนึ่งเข้าไปหาแล้วบอกว่า “พระบรมศาสดา จะเสด็จไปทอดพระเนตรนางสิริมา ท่านจะไปไหม”

ภิกษุนั้นแม้ถูกความหิวครอบงำ แต่พอได้ยินชื่อสิริมาเท่านั้นเอง ก็รีบลุกขึ้นถามว่า “ท่านว่าอะไรนะ”

เพื่อนพระภิกษุจึงกล่าวย้าว่า “พระบรมศาสดาจะเสด็จไปทอด พระเนตรนางสิริมา ท่านจะไปหรือไม่”

ภิกษุรีบตอบ “ไปสิ” แล้วรีบครองผ้า เอาข้าวบูตไปเททิ้ง ล้างบาตร แล้วใส่ถลกบาตร ไปกับเพื่อนภิกษุ มีเรี่ยวมีแรง สดชื่นเบิกบานขึ้นมาทันที

พระบรมศาสดามีหมู่ภิกษุแวดล้อมได้ประทับยืนอยู่ส่วนข้างหนึ่ง หมู่ภิกษุณี พระราชา และข้าราชการบริพาร อุบาสกอุบาสิกา ยืนอยู่เป็นส่วนๆ กันไป

เมื่อพระองค์เสด็จมาแล้ว มองเห็นพร้อมกันหมดในบริษัททั้ง ๔ นั้น พระบรมศาสดาตรัสถามว่า “หญิงนี้คือใคร มหาบพิตร” พระพุทธองค์ทรงเจาะจงให้คำถามนี้ดังไปถึงภิกษุรูปนั้น

พระราชากราบทูลว่า “น้องสาวหมอชีวก ชื่อสิริมาพระเจ้าข้า”

พระบรมศาสดาตรัสถามย้ำอีกว่า “นี่ใช่นางสิริมาแน่หรือ มหาบพิตร”

ภิกษุรูปนั้นก็ได้นิ่งแล้ว แต่มามั่นใจตอนที่พระราชากราบทูลตอบว่า “ใช่นางสิริมาแน่พระเจ้าข้า” เมื่อภิกษุรูปนั้นได้ฟังคำยืนยันจากพระราชา ก็เกิดความสลดลึงเวชขึ้นมาแทนที่ หมดความสดชื่นเบิกบานในทันใด